

theologanten: E. Barger en J.J.Ph. Valetton jr, de laatste een zoon van de gelijknamige hoogleraar Hebreeuws te Groningen. Zowel Cannegieter als Barger presenteerden hun inzending kort nadien als proefschrift. In het geval van Cannegieter gebeurde dat vrijwel zonder enige inhoudelijke wijziging.⁵⁵ Opvallend is, dat in dit onder De Groot verdedigde stuk, naast Duitse 19^e-eeuwse auteurs over de Brief aan de Hebreëen, vooral D. Chantepie de la Saussaye genoemd wordt, die in 1863 een uitvoerige commentaar op de brief had geleverd. In tegenstelling tot Kuyper, die in zijn verhandeling dikwijls naar Groningers kon verwijzen en dankzij hen ook naar F.D.E. Schleiermacher,⁵⁶ omdat zij, De Groot voorop, het nodige gepubliceerd hadden over kerk en kerkgeschiedenis, kon Cannegieter in de eigen kring weinig adequate exegetische gesprekspartners vinden.

Groninger vlagvertoon

Het prijsvragenconcorso bood universiteiten en faculteiten een schitterende gelegenheid om ook elders de kwaliteit van hun opleiding te demonstreren. Vandaar dat hoogleraren hun leerlingen stimuleerden om deel te nemen aan de prijsvragen die door de concurrerende instellingen werden uitgeschreven.⁵⁷ Ook de Groninger theologen zullen dat hebben gedaan.

De Oostfries E.H. Sikkes, die in 1830 goud bij de Leidse theologen verwierf, het latere GGG-lid Meijer, die dat jaar van de Utrechtse theologen een eervolle vermelding ontving, en F. Koppius, die in 1831 bij de Leidse letterenfaculteit eenzelfde eer als laatstgenoemde te beurt viel, waren discipelen van de vorige dan wel van beide generaties hoogleraren.⁵⁸ W.R. van Hoëvell was de eerste echte leerling van Van Oordt, De Groot en Pareau die elders de eer van godgeleerd Groningen hoog hield. In maart 1835 behaalde hij goud bij de Utrechtse letterenfaculteit. Een jaar later stond er bij de Utrechtse *dies natalis* weer een Groninger theoloogant op het podium: J.A. Gratama, die bij de theologen goud had behaald. Datzelfde jaar 1836 hield E. Roelants te Leiden de eer van zijn *alma mater* hoog; hij verwierf bij de theologen een eervolle vermelding. In 1837 behaalde Roelants opnieuw een eervolle vermelding, nu bij de Utrechtse theologen. Alsof het niet op kon, behaalden Meijboom en Van Staveren dat jaar in Leiden tweemaal goud: de eerste bij letteren en de tweede bij godgeleerdheid.⁵⁹

Dat men te Groningen trots was op deze successen, blijkt uit de bewoordingen waarmee Hofstede de Groot als scheidend rector bij de Groningse *dies* van 11 oktober 1838 het goud overhandigde aan Meijboom.⁶⁰ Grote waardering voor bekroningen – zelfs al waren het slechts eervolle vermeldingen – spreekt ook uit de bundel die in de zomer van 1839 verscheen ter nagedachtenis van E.

⁵⁴ Van Lieburg, *Prijsvragen*, 617, 619, 620. Hofstede de Groot, *Gedachten*, 118; dezelfde in *WiL* 1854, 366v.

⁵⁵ Van Lieburg, *Prijsvragen*, 618. Tj. Cannegieter, *Christologie volgens den Brief aan de Hebreëen*, Groningen 1869, (vii.).

⁵⁶ Vree, 'Plooi', m.n. 56v.

⁵⁷ Zie de stimulansen en hulp die Kuyper als Leids student ontving toen hij aan de Groninger prijsvraag deelnam; Vree, 'Plooi', 34-40.

⁵⁸ Van Lieburg, *Prijsvragen*, 14, 1102, 494. Na 1829 werd door de Groninger theologanten geen prijs meer behaald bij de eigen letterenfaculteit.

⁵⁹ Van Lieburg, *Prijsvragen*, 1510, 1108, 20, 1109, 505, 21.

⁶⁰ Voor diens Hemsterhuisstudie; *Annales Academici* (AA) 1837-1838, Hagae-Comitis 1840, 177.